

Seszták Ágnes - A rettenetes Orbán-kormány

2014 február 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
nincs értékelve

Még

Mérték

Nézünk, mint a moziban. Az egész Simon Gábor-ügy akciófilm és komédia keveréke. Attól kezdve érdekes, amikor is a Washingtonból megérkezett Mesterházy Attilától azt kérdezte a Hír TV riportere, mit szól ahhoz, hogy helyettese, Simon Gábor 240 millió eltitkolt forintot tart egy osztrák bankszámlán.

Az MSZP elnöke frappáns volt: kizárt, hogy ilyen megtörténhetett az MSZP-ben, ellenben a Fideszben minden további nélkül. A folytatást ismerjük.

Az egész ország Simon botrányától zeng, mert nem elég, hogy az MSZP második embere többszörös adócsaló, akit kipenderítettek ugyan a pártból, de semmiféle épkézláb magyarázatot nem kaptunk arra, honnan volt Simon Gábornak negyedmilliárdja dollárban és euróban, és miért nem tüntette fel hat évig a vagyonnyilatkozatában. Az MSZP hideg cinizmusa szerint Simon mint probléma a kizárással megsz?nt létezni. Kizárták a pártból, okoskodott az ájulós Budai Bernadett, ezzel az MSZP lezártnak tekinti az ügyet. S?t, Szanyi Tibort és néhány elvtársát nem is érdekli, honnan tehetett szert Simon ennyi pénzre. Simon hallgat, az MSZP hallgat, egyedül Gyurcsány ordibál, és hol szigorú elszámoltatást akar, hol Orbán Viktor vagyonosodását vizsgálná, mert ? bátran áll mindenféle vizsgálat elébe, szorgos munkával szerzett vagyona eredete tiszta, mint a hó. Gyurcsány emlékezete hézagos, mert összeadta ugyan Orbán bevételeit, de kifelejtette, amit a miniszterelnök a könyveivel keresett.

Ez durva, mert amikor hír volt, Gyurcsány teleordibálta az étert, hogy micsoda aljas alak Orbán Viktor, mert a családjára költötte könyve bevételeit, nem pedig jótékony célokra.

Az ország egyik fele kínjában félrenéz ekkora pimaszság hallatán, a másik fele meg eltöpreng, miként nézhetnek a szocialisták hülyének ennyi embert. Az egyik kártékony ámokfutó, a másik bukott pártkatona, aki azért nem rántotta magával a pártját, mert a Vörös segély a hallgatásért cserében gondoskodni fog róla. Ha lesz is ügyészi vizsgálat, a választások utánra marad, hiszen Simon azért az utolsó határid? utánra id?zítette a lemondását, mert az a néhány nap is a hasznára volt. A nagy kérdés a leveg?ben lóg: miként meri megtenni egy komoly párt, hogy prominens tisztségvisel?je hatalmas botrányát egyetlen hang és magyarázat nélkül hagyja. Az MSZP tagsága keményen összezár, ha az érdekei úgy kívánják: lehet nyilvánosan káromkodni, trágárkodni, hazudozni, hajat tépni, látványosan lopni, csalni, vélt el?nyökért hazát árulni, szemet kilövetni, antiszemitázni és fasisztázni, cs?d szélére vinni az országot, árulkodni és ájtatoskodni, korrumpálódni, éhségmenet élén mellet verni, az ellenfelet lejáratni, levadászni, közben negyedmilliárd forintot faarccal külföldön rejtegetni. És még mennyi lehet a svájci, kajmán-szigeteki és egyéb bankokban, ahogyan arra Gyurcsány Ferenc célozgatott.

A párt és tagsága képtelen demokrata módjára viselkedni, miközben mindenkit kioktatnak demokráciából. Nem tudják levetk?zni el?dpártjuk, az MSZMP legrosszabb tulajdonságait, de megsért?dnek a posztkommunista min?sítésen. Az Orbán-kormány ellenzékeként a legádázabb ellenségként viselkednek, ártva ezzel az országnak is. Ha belenézünk a 1998 és 2002 közti médiába, látjuk, eksztatikus gy?löletük már akkor csúcsra járt. Orbán Viktor szerintük már akkor is zseb-Napóleonként fenyegette a demokráciát, számolta fel annak intézményeit, s miközben éjszakánként a Szent Koronát próbálgatta, a királyságra ácsingózott.

Most, a választások közeledtével, ha számvetést készítünk, a rettenetes Orbán-kormány a kétharmadától

függetlenül elég kicsiny lyukat ütött a szociálliberális struktúra szövetén. Már az els? Orbán-kormány drágán tapasztalta meg, hogy a média nemcsak ellenük dolgozott, de er?b?l vert vissza mindent, ami egy demokratikusan megválasztott kormánynak kijárt volna. Nincs ez másképp most sem. ?rületes ricsaj támad, amikor hozzányúltak a színházi világ liberálisok által uralt feudumaihoz. Az eredmény három soványka színigazgatói kinevezés, amit vad tiltakozások, hazug kifogások és a felingerelt külföld állandó hisztériája kísér. Dörner György és Vidnyánszky Attila kipécézett emberek, akik szakmailag bármit is produkáljanak, az tehetségtelenségük manifesztuma. A rettegett Orbán-kormány boldogan pénzeli azokat a filmm?vészeti alkotásokat és színházi produkciókat, amelyekben a jelenlegi magyar állapotok elviselhetetlenségét mutatják be a zsarnoki és diktatórikus kormány igájában nyögve. A színházak maró gúnnyal nyúlnak mindenfajta nemzeti értékhez, nevetségessé téve a hagyományos családot, áthallások tömegében jelenítik meg a zsarnokot és kiszolgálóit.

A koalíció persze így is dilettáns és kisszer?, félelmet gerjeszt, elnyomja a kisebbségeket, megbénítja az egyéni alkotókedvet, antiszemita, kokettál a széls?jobbal, nepotista, és falnak viszi a gyanútlan választókat. Legutóbb a berlini fesztiválon bemutatott rövidfilm volt hivatott megmutatni a reményvesztett Magyarországot, ahonnan már a gyerekek is menekülnek. Elég bekapcsolni az elnyomott és megfenyített televíziós állomásokat, ahol azzal szembesülünk, hogy Magyarországon kilencmillió hajléktalan, alkoholista, boldogtalan, vándorbotot szorongató, kurvának szeg?dött, elégedetlen, vádaskodó, lelki nyomorék és éhez? gyermek teng?dik, miközben a kormány és holdudvara dúskál a földi javakban. Ha az országban valahol rád?l a házfal lusta tulajdonosára, aki egy szalmaszálat nem tett még életében keresztbe, azonnal ott teremnek a kereskedelmi csatornák tudálékos riportern?i, és drámaian hívják tetemre Orbán Viktort, miért nem ragad vakolókanalat. Amúgy a szemétdomb tetején uralkodik, ugatja a kultúrát, mert ahelyett, hogy az éhez? gyermekeket etetné, stadionépít? megalomániában szenved, arra szórja a pénzt. Hogy az els? Orbán-kormány építette a Nemzeti Színházat, a M?vészetek Palotáját és a Millenárist, arról nem szól a média, a választó emlékezete meg rövid. Nem tetszik a labdarúgás feltámasztása, támadják a mindennapos testnevelésórákat is. Lehetetlen, hogy a kritizálóknak tetszenének a gerincferdült, púpos és korán elhízott gyermekek tömegei. Épp ilyen érthetetlen a dühroham, ami az erkölcstan és a hittan oktatásának szól. Aki persze rátapad az Éjjel-nappal Budapest, a Való Világ vagy az Édes élet címen mutogatott tévés hulladékokra, arra valóban nem hat semmiféle erkölcsi szabály. Kivéve, ha a b?rén érzi.

Az Orbán-kormány egyik fiaskója a bírák nyugdíjazása. Nem titok, hogy a Kádár-korszak igazságszolgáltatása pártos volt. Rákosi még cédulára írogatta, kit kell kivégezni, az állampárt puhuló éveiben viszont az arra illetékesek tudták, mit várnak t?lük. A kormány által fenyegetett bírók elszaladtak Brüsszelbe, és mindenki visszaült a székébe. Nem kell nagy fantázia ahhoz, hogy mi magyarázza a zsinórban szület? rigorózus vagy nevetségesen enyhe ítéleteket. Mindezt abban a tudatban, hogy a rettenetes Orbán-kormány rátenyerelt az igazságszolgáltatásra, a legf?bb ügyész egyenesen Orbán tenyeréb?l eszik. Gyurcsány Ferenc még gyanúsított sem volt, amikor a bíróság elé cs?dítette híveit, nyilvánosan megvádolva a kormányt, hogy a becsületére tör. Az utóbbi négy évben jöttek divatba az engedély nélküli villámcs?dületek, tüntetések és kormányellenes performanszok.

Különös, de a rettenetes Orbán-kormány egyetlen résztvev? szemét sem lövette ki.

Seszták Ágnes - mno.hu

Tisztelt olvasók! *Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a* ***Flag Polgári Magazin*** *facebook oldalát, a következ? címen:* https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló